

hed mod den høitærede Minister, at Forslagsstillerne ikke have villet formaa Thinget til at udtale sig om hans Besøielse eller Mangel paa Besøielse til at udstede Forbudet, thi hans hele Bevissførelse gik ud paa, at Ministeren havde været ubesøiet dertil. Det ærede Medlem sagde, at det var høist tvivlsomt, om der havde været Lungesyge her i Landet. Jeg deler denne Anskuelse, ja, jeg gaar endog videre og siger: Den har ikke været her. Dernæst sagde det ærede Medlem, at det ikke var bevist, at denne formodede Lungesyge var kommen ind fra Sverige. Det var meget rigtigt, at det ærede Medlem accentuerede dette, thi der foreligger intet Bevis, ikke engang et Indiciebevis for, at Lungesygen er kommen hertil fra Sverige, hvis den overhovedet har været her. Den høitærede Minister gjorde Forsøg paa at afkræfte dette, men Forsøget faldt uheldigt ud. Han saae bort fra alle andre Tilfælde og lagde alene Vægt paa Tilfældet i Holbæk, idet han mente, at der var det da givet, at der var Lungesyge, og at den var kommen fra Sverige. Dette er imidlertid ingenlunde Tilfældet, det er ikke givet, at det var den ondartede Lungesyge. Jeg skal i Parentes bemærke, at man paa Landbohøjskolen gjorde Forsøg paa at indpode denne Lungesyge i nogle Kalve. Man fortsatte sine Bestræbelser i 2 Maanedere, men uden Resultat, til stor Uergelse for de veterincære Medlemmer. Det forekommer mig, at dette ikke er noget afgjørende Bevis, ja, end ikke et Indicium paa, at den Lungesyge, som vore Veterinærer have ladet gaa under Navn af ondartet Lungesyge, er saa ondartet, som Loven af 29de December 1857 forudsætter, idet den foreskriver, at selv den mindste Del af Kreaturerne, Kjød, Suder eller Klove og deslige, skal nedgraves i Jorden for ikke at bringe Smitten videre. Har der været ondartet Lungesyge i Landet, saa har den været af en ganske anden Bestaaffenhed end den, der omtales i Loven af 29de December 1857. Altsaa, jeg gaar ud fra, at det ikke er bevist, at der er nogen Kausalitetsforbindelse mellem den soi-disant Lungesyge, som har været her i Landet og i Sverige. Det er ikke bevist, at den er kommen fra Sverige; den kan ligesaa godt være kommen fra Tydskland. Vi have set, at den tidligere er kommen til os ikke alene fra Tydskland, men f. Ex. med Hensyn til Befætningen i Dalum fra Bretagne. Fra Sverige har det aldrig været fuldt konstateret, at der er kommet Lungesyge til os, og vi gaa altsaa ud fra, at der ikke foreligger noget Bevis for, at Lungesygen har været tilstede i Danmark, og da det heller ikke lykkes trods gjentagne

Undersøgelser af finde noget Tilfælde af ondartet Lungesyge i Sverige, saa maa det forbause, at Regjeringen har udstedt et Circulære, hvori der staar, at „da der er forekommet Tilfælde af ondartet Lungesyge i Sverige“, forbydes Udsførsel af Kvæg fra Sverige — ikke til Danmark, men til Island. Sagen er rimeligvis den, at den høitærede Indenrigsminister ikke har motiveret sit Forbud paa denne Maade, men at den islandiske Minister, der tillige er Justitsminister og altsaa kjender Lovene og veed, at der i Loven af 29de December 1857 staar, at Sygdommen skal være udbrudt i det fremmede Land, ikke har kunnet tænke sig Andet, end at der har maattet være Lungesyge i Sverige, og derfor har han skrevet i sit Circulære disse Ord: „Da der er forekommet Tilfælde af ondartet Lungesyge i Sverige, forbydes herved Udsførsel af Kvæg fra Sverige til Island“. Jeg gad nu not vide, hvorledes det vilde gaa, hvis den svenske Regjering vilde kræve af den danske Regjering, at denne skulde bevise, hvad der er sagt i det officielle Aktstykke. Jeg tror, at den danske Regjering vilde komme i en slem Klemme, og jeg siger dette med Fare for, at jeg vil komme til at høre af den høitærede fraværende Indenrigsminister, at jeg derved vil skade mit Land, men det er da i Virkeligheden ikke mig, der skader Landet, men Regjeringen. Det er altsaa et Faktum, at der foreligger en saadan Rundgjørelse om, at der er ondartet Lungesyge i Sverige, og at det er fremsat som Motiv til, at man har forbudt Udsførsel af svensk Kvæg til Island, og Regjeringen har saaledes selv erkjendt, at den legale Betingelse for, at man kan udstede et saadant Forbud, er, at der bevislig er udbrudt Lungesyge i Sverige, og at den faktiske Betingelse maa være den, at denne Lungesyge maa være kommen fra Sverige til Danmark. Det forekommer mig derfor, at det vilde være korrekt, ifald vi udtalte, at Regjeringen har været ubesøiet til at udstede og selvfølgelig endnu mere ubesøiet til at fastholde et slikt Forbud imod Udsførsel af Kvæg fra Sverige. Men jeg skulde ikke lægge nogen særlig Vægt paa dette, dersom der ikke for mig var Grunde af ganske anderledes Vigtighed til at ønske, at dette sker. Det er ikke min Sag at udtale Dadel eller Ros over Regjeringen; det er i og for sig en temmelig ligegyldig Sag, om vi gjøre det, men hvad der er af større Vigtighed er, at vi hævde vort Lands Anseelse ligeoverfor de Lande, med hvilke vi staa i Berøring. Alverden veed, at Danmark, Norge og Sverige høre til de saa Lande, der have